

Научно-наставном већу Филозофског факултета у Нишу

ОПСЦЕНА ЛЕКСИКА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Рецензија

Рукопис зборника *Опсцена лексика у српском језику* има 122 стране компјутерског слога формата А4 и садржи 11 радова саопштених на научном скупу који је, под истим називом, одржан у организацији Департмана за српски језик на Филозофском факултету у Нишу у јуну 2014. године.

Овај тип лексике, која се сматра табуом, ретко је анализиран у нашој науци о језику, па су радови о њој увек информативни и по грађи коју доносе, и по начину на који је обрађују, било да је у питању лексички, творбени, историјски, прагматички или неки други приступ. У том смислу, рукопис *Опсцена лексика у српском језику* веома је богат и разноврстан.

У зборнику су два прилога Недељка Богдановића, од којих је један био уводно излагање (*Опсцено и вулгарно као насушно у говору и језику*). У њему се указује на потребу и различите могућности проучавања опсцене лексике, која је већ била предмет научног скупа одржаног 1994. године, такође на Филозофском факултету у Нишу.

Веома богате пописе и систематизацију опсцене лексике из различитих делова српског говорног подручја, као и из различитих социјалних група доносе радови: Стевана Ј. Бугарског (*Псовке у српском Семартону*), који пописује и анализира табуисану лексiku код Срба у Румунији; Ивана Н. Јовановића (*Вулгаризми у дискурсу телефонских разговора: један пример руралне средине*), на грађи из околине Крушевца; Данијеле Поповић Николић (*Псовке у демонолошким предањима*) и Јордане Марковић (*Статус опсцене лексике у жаргону*), посебно у говору младих.

Стана С. Ристић и Драгана Ј. Цвијовић баве се обрадом табуисане лексике и њених деривата у Речнику САНУ (*Обрада опсцене лексике и њених деривата у Речнику САНУ*).

Са становишта творбе опцену лексику сагледавају Недељко Р. Богдановић (*Опсцено и вулгарно као детерминација*) и Драган В. Лилић (*Творба опцене лексике и вулгаризама*).

Рад Валентине Цв. Бонджолове (*Обсцената лексика в бѣлгарското медийно пространство*) издваја се тиме што анализира поменуту лексику у бугарским медијима.

Надежда Д. Јовић проучава опцену лексику српског језика са историјског аспекта (*Именованье опсцених појмова у српској средњовековној медицинској терминологији*), на основу ретких примера из средњовековних лекаруша.

Прилог Марине Вицановић (*Функције опсцених речи и израза у српској култури*), на самом крају зборника, представља преглед штампаних прилога о опсценој лексици у српском језику и доноси обимну литературу о њој.

На основу богатства грађе и разноврсности приступа, може се рећи да зборник радова *Опсцена лексика у српском језику* свакако даје свој допринос и лексикологији српског језика у целини и обради у науци заобилажене опцене лексике. Он, на неки начин, представља наставак и одјек ранијих истраживања, али доноси и нове приступе, и нову, увек драгоцену грађу.

У Новом Саду, 10. 10. 2016. године

Др Жарко Бошњаковић, редовни професор

Филозофски факултет у Новом Саду